

خوشبختی مجازی

اشتراک در شبکه‌های اجتماعی:

آدرس صفحه: <https://mav>

[1]

زهره وافر/مجله خانه خویان 126

در صفحات مجازی که چرخ می‌زنم، اولین سؤالی که به ذهنم می‌رسد این است که چرا هیچ‌وقت این حجم از خوشبختی و سعادت و شادی که در دنیای مجازی مشاهده می‌کنم، در عالم واقعیت نمی‌بینم؟ حداقل برای منی که به اقتضای شغل مدام با غم و رنج مردم سر و کار دارم، تماشای زندگی آدم‌ها در فضای مجازی که معمولاً چیزی جز نمایش ثروت و عشق و زیبایی و ... نیست، تعجب‌برانگیز است. دنیای واقعی کدام است؟ همان‌که من هر روز با آن سر و کار دارم؛ دنیایی که در آن هرکس دردی و رنجی دارد، یا دنیایی که آدم‌ها در فضای مجازی نشان می‌دهند؛ خوشبختی محض و زیبایی خالص؟!

صفحه‌ای را می‌بینم که زنی هر روز از یک گوشه خانه‌اش عکس می‌گذارد، از یک وسیله دکوری گران‌قیمت و زیبا، هدیه‌ای که جدیداً «همسری» یا «عشق جان» برایش خریده، عکس کودکش که همیشه خدا مرتب و آرام است و عجیب این‌که نه خانه را کثیف می‌کند و نه به این‌همه وسایل دکوری ریز و درشت در گوشه و کنار خانه دست می‌زند! عکس‌های خودش را می‌بینم در لباس‌های فاخر و رنگارنگ و با آرایش‌های آن‌چنانی و ژست‌های مکش مرگ ما! و بعد خیل لایک‌زندگان و تحسین‌کنندگان!

فضای مجازی پر شده از صفحه‌آدم‌های خوشبخت با زندگی‌های کامل و بدون عیب و نقص؛ اما سؤالی که ذهن مرا به عنوان روانشناس درگیر می‌کند، این است که چه «نیازی» باعث شده که این فرد به ظاهر خوشبخت، تصمیم بگیرد داشته‌هایش را به نمایش بگذارد، یا به عبارت بهتر به رخ دیگران بکشانند؟ بدون شک یک «خلأ»، یک کمبود یا عقده در درون شخصیت این فرد وجود داشته که او تصمیم گرفته برای پر کردن آن، دست به چنین نمایشی بزند. یک انسان طبیعی که از کمبود یا عقده‌ای رنج نمی‌برد، هرگز نیازی نمی‌بیند که زندگی خصوصی خود را در برابر دیدگان دیگران به نمایش در آورد. فقط آدمی که سال‌ها حسرت دیگران را خورده، دوست دارد تصویری از خود ارائه دهد که دیگران حسرت او را بخورند! آدمی که در زندگی حقیقی به اندازه کافی احساس خوشبختی نمی‌کند، فکر می‌کند با خوشبخت نشان دادن خود به دیگران و گرفتن تأیید از آن‌ها، می‌تواند به یک خوشبختی خیالی دست پیدا کند!

حواسمان باشد که گول شادی‌ها و خوشبختی‌های فضای مجازی را نخوریم. هدف ما از زندگی بر روی این کره خاک، هرگز تحقق بخشیدن به چنین نمایش مبتدلی نیست. ما آمده‌ایم که بسیاری از اوقات، به بهای انسان‌تر شدن «رنج» ببریم و سختی بکشیم؛ که خداوند فرمود:

لقد خلقنا الانسان فی کبد؛

همانا ما انسان را در رنج و زحمت آفریدیم.

* بلد، 4.

برچسب‌ها:

فضای مجازی، خوشبختی [2]

نشانی منبع: <https://mava.iki.ac.ir/node/859>

پیوندها

https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/13970801000484_Test_PhotoN.jpg [2] [1]

<https://mava.iki.ac.ir/tag/%D9%81%D8%B6%D8%A7%DB%8C-%D9%85%D8%AC%D8%A7%D8%B2%DB%8C%D8%8C-%D8%AE%D9%88%D8%B4%D8%A8%D8%AE%D8%AA%DB%8C>